

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Loterie Nationale — Nationale Loterij NV

Sagsøgt: Paul Adriaensen, Werner De Kesel og The Right Frequency VZW

Præjudicielt spørgsmål

Følger det af punkt 14 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004), at der kun er tale om et forbudt pyramidespil, såfremt opfyldelsen af det finansielle løfte til eksisterende medlemmer

— hovedsageligt eller i det væsentlige afhænger af, om bidragene fra de nye medlemmer direkte videreledes (»direkte sammenhæng«),

eller

— er det tilstrækkeligt, at opfyldelsen af det finansielle løfte over for eksisterende medlemmer hovedsageligt eller i det væsentlige afhænger af et indirekte vederlag gennem bidragene fra eksisterende medlemmer, det vil sige uden at eksisterende medlemmer hovedsageligt eller i det væsentlige erhverver deres kompensation fra deres eget salg eller deres eget forbrug af produkter eller tjenesteydelser, men opfyldelsen af det finansielle løfte hovedsageligt eller i det væsentlige afhænger af tilgangen af nye medlemmer og disses bidrag (»indirekte sammenhæng«)?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-624/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-673/15 P)

(2016/C 106/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M.C. Maier faring i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Delta Lingerie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom afsagt af Retten den 2. oktober 2015 i sag T-624/13 ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med hensyn til følgende tjenesteydelser, der var omfattet af det ansøgte varemærke i klasse 35 og 38:

— Rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnementer for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklame-mæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsoring. (klasse 35)

— telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net. (klasse 38)

- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Ved appellen søges Rettens dom af 2. oktober 2015 i sag T-624/13 delvist ophævet, for så vidt som Retten frifandt Harmoniseringskontoret med hensyn til de tjenesteydelser i klasse 35 og 38, der er omfattet af det omtvistede varemærke.
2. Appellen er baseret på to anbringender: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
3. Ansøgeren er af den opfattelse, at et EF-fællesmærkes væsentligste funktion i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, der består i at angive den geografiske oprindelse af de omfattede varer, ikke er at angive den handelsmæssige oprindelse, men blot at garantere den fælles oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, der udbydes og sælges med varemærket, dvs. at varerne stammer fra en virksomhed, der befinder sig i den geografiske region, der har et EF-fællesmærke, og som er berettiget til at bruge EF-fællesmærket.
4. Det må derfor efter ansøgerens opfattelse konkluderes, at den geografiske oprindelse inden for rammerne af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), skal tages i betragtning som en relevant faktor enten i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varer og/eller tjenesteydelser, og/eller når der foretages en overordnet vurdering af risikoen for forveksling.
5. Når der derfor i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, foretages en sammenligning af varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af et ældre EF-fællesmærke, der består i en geografisk angivelse, med dem, der er omfattet af et individuelt EF-varemærke, er det ikke efter ansøgerens opfattelse afgørende, om de pågældende varer og tjenesteydelser er af lignende art med hensyn til deres beskaffenhed, formål, slutbrugere og/eller distributionskanaler. Det bør snarere undersøges, om de pågældende varer og/eller tjenesteydelser har samme geografiske oprindelse.
6. Ansøgerens fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, følger af
  - 1) den indre sammenhæng i forordning nr. 207/2009, herunder, at
    - i. EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, udgør en undtagelse i forordning nr. 207/2009, idet det fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), at varemærker, der udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, er udelukket fra registrering
    - ii. i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 67, stk. 2, skal bestemmelserne for EF-fællesmærkets benyttelse, når dette består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, tillade enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser stammer fra det berørte geografiske område, at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, og at et EF-fællesmærke, der består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, derfor aldrig kan adskille sammenslutningens medlemmers varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders.
  - 2) fortolkningen af denne bestemmelse i lyset af forordning nr. 1151/2012 ⁽²⁾ og i lyset af TRIPs-aftalen, ifølge hvilken en geografisk betegnelse skal have en høj grad af beskyttelse, og ifølge hvilken præsentationen af en vare, der indikerer, at den pågældende vare har sin oprindelse i et andet geografisk område end det, som varen reelt stammer fra, således at forbrugerne vildledes for så vidt angår varens geografiske oprindelse, skal forbydes.

7. Ansøgeren er af den opfattelse, at de kvaliteter, som Retten har fastlagt i forbindelse med DARJEELING ligeledes kan overføres til tjenesteydelser såsom forretningsrådgivning eller teletjenester, der i den henseende kan styrke tiltrækningskraften hos det omtvistede varemærke. Endvidere påpeger ansøgeren, at Retten ikke gav nogen reel begrundelse i dommen for, hvorfor de kvaliteter, der er knyttet til varemærket DARJEELING ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 og 38, hvilket i sig selv er en retlig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-625/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-674/15 P)

(2016/C 106/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M.C. Maier og A. Nordemann)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Delta Lingerie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt af Retten den 2. oktober 2015 i sag T-625/13 ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med hensyn til følgende tjenesteydelser, der var omfattet af det ansøgte varemærke i klasse 35 og 38:
  - Rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnementer for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklame-mæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsoring. (klasse 35)
  - telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net. (klasse 38)
- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Ved appellen søges Rettens dom af 2. oktober 2015 i sag T-625/13 delvist ophævet, for så vidt som Retten frifandt Harmoniseringskontoret med hensyn til de tjenesteydelser i klasse 35 og 38, der er omfattet af det omtvistede varemærke.
2. Appellen er baseret på to anbringender: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.